

стѣхъ развалинитъ намѣрихъ костената жаба здрава и невѣдуща ста-
нжлото около нея опустошеніе; ще речешъ че чрезъ една вѣлшебна
сила са спазваше животътъ въ недѣятелната ѝ кръвъ, въ медленно-
то ѝ движеніе. Но тя не бѣше колкото са виждаше недѣятелна, тя
слѣдуваше сѣкога монотонния си и правленъ пѣтъ, като обикаляше
съ помощта на малкитъ си рѣцѣ около оградата на малката си дър-
жава, по цѣлы мѣсеци са изыскахъ за извършването на пѣтува-
нѣто ѝ по сичкото пространство. Колко неуморна пѣтница бѣше
тѣзи костена жаба! Съ трудъ и съ търпѣніе тя обикаляше непре-
станно къдѣто ищяше, безъ да внимава съвършено около себеси
истинскій философъ, като собираше сичкія свѣтъ въ себеси. Но е-
динъ видъ величіе съществуваше въ пустынолюбивыя ѝ егизмъ,
слънцето което я сгрѣваше, двѣтъята които я осыпвахъ съ роса,
чистыйтъ въздухъ който безчувствено дышаше, тѣ бѣхъ единичкото
роскошество на живота ѝ. Тя не са смутяваше отъ пріятнитъ измѣ-
ненія на годишнитъ времена на умѣренныя оизи климатъ, тя са от-
тегляше въ гнѣздото си, като пустытникъ на умиленіе, като фило-
софъ на размышленіе, като любовникъ на надѣжда.

Недостѣгвана отъ бѣдствіята и отъ измѣненіята на времето, тя
прѣдставяше съ съществуваніето си една емблема. Живѣяше съ ме-
длениото си вървѣнѣе, правилна, вѣчна, невѣдуща страданіята и стѣни-
щитъ на смъртнитъ около нея. О, горката! Трѣбаше да са распу-
каты вулканы, да са отворитъ пропасти да стане потопъ за да у-
гасне мрачкавыйтъ свѣтильникъ на живота ѝ. Неумолимата смъртъ
която не щади нито богатство, нито хубость минуваше покрай нея
безъ да вижда твореніе, което тя малко можаше да измѣни.

Впечатлителныйтъ Главкъ гледаше на костената жаба съ уди-
вленіе и осѣщаше къмъ нея сичко което възбужда въ насъ красо-
тата на противоположноститъ. Той можаше да глѣда цѣлы часове
на пълзеніето ѝ и да философува връху устройството ѝ. Когато бѣ-
ше веселъ нито я помыслише, а въ часоветъ на уныніето я убла-
жаваше.

Като я гледаше сегѣ да пълзи по трѣвата, аеиниянитъ безъ да
са осѣти заговорп:

Орелътъ едно време като хвъркалъ пускѣлъ камъкъ за да ти
счупи кората и сцѣпи главата на единъ поетъ. Ето аллегеріята на
сѣдбата! Вещественно твореніе! и баща и майка си имало, може
бы и другаръ си имало преди вѣкове. Либил ли сж родителитъ
ти? ты либило ли си? студената ти кръвъ заби ли са послѣно
когато пълзеше до тебе любовницата ти? можеше ли ты да осѣ-